

men at der i øvrigt er væsentlige Forskelligheder mellem de to Rettigheder, som synes ikke at burde lades ude af Betragtning, naar der ved Lov skal gives Regler for, hvorvidt de kunne adskilles fra Ejendomsretten over Grunden eller fordres afløste, naar de ere adskilte derfra. Medens Sagtretten, naar den er paa fremmed Haand, kan volde en Forstyrrelse og Ufred over hele Ejendommen, som det kan være Ejeren magtpaaliggende at blive fri for, gælder dette ikke om Fiskeretten, og der er derfor ikke den samme Betænkelse ved at tilstede Fiskerettens Adskillelse fra Grunden. Dette Flertal vilde af Hensyn til Ferskvandsfiskeriets Udvikling finde det ønskeligt, om Fiskeriet i de første Bände oftere, end det nu er Tilfældet, kunde blive samlet paa Fiskeriforeningers eller Enkeltmands Haand ved, at Grundejerne, for hvem Fiskeriet jævnlig er uden Betydning, afstod dette. Det har dog ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at foreslaa, at første Punktum i § 1, andet Stykke, skulde udgaa. Derimod finder det, at det ikke gaar an at give den enkelte Grundejer, der ikke har Ret til Fiskeri paa sin Grund, en Berettigelse til at forlange Fiskeriretten afløst, da dette ofte vilde kunne blive til Obelæggelse for et rationelt drevet Fiskeri i et samlet Fiskebånd. Den fiskeriberettigede vilde ikke kunne være tjent dermed, men maatte i hvert Fald kunne forlange Fiskeriet i hele Fiskebåndet afløst. Man har imidlertid ikke fundet Anledning til at stille Forslag herom, men foreslaar derimod at lade 2det, 3dje og 4de Punktum i § 1, 2det Stykke, udgaa. (Ændringsforslag Nr. 2.)

Lovforslagets Bestemmelser om Maaden, hvorpaa Fiskeriet i de omhandlede Bände maa drives, og om, hvorledes Grænserne bør drages mellem Fiskeriinteresserne og andre Interesser i Benyttelsen af disse Bände, indeholdes i §§ 2—9. Af de Ændringsforslag, der af Udvalget eller dets Medlemmer ere stillede til disse Paragraffer, findes her kun Anledning til at omtale de til §§ 2 og 9 under Nr. 6, 7 og 17 stillede, idet de øvrige Forslag, der ere af mindre Betydning, ville finde fornøden Omtale under Forhandlingen i Tinget.

Lovforslagets § 2 omhandler de for Ferskvandsfiskeriet særdeles vigtige Bestemmelser, der sigte til at aabne Afgang for Fiskene, navnlig de lakseartede Fisk og Malen, til at passere op og ned gennem de første Bände. De Hindringer, der møde Fiskene under deres Op- og Nedgang, hidrøre fra Spærringer i Vandet enten ved de af de fiskeriberettigede anbragte Fiskeindretninger eller ved industrielle, Engbændings- og lignende Anlæg. Flertallet er med Lovforslaget enig i, at man maa stille sig forskelligt, efter som det er den ene eller den anden Art af disse Hindringer, der skulle overvindes. Hvor det er Fiskeindretninger, der skabe Hindringen, er man med § 2, første Stykke, enig i, at det, ligesom det allerede er stet ved Fiskeriloven af 1888, bør forbydes her efter at anbringe disse paa anden Maade, end at der lades et passende Rum aabent til Passage for Fiskene op og ned. Man stiller derfor til denne Del af Paragraffen ikke andet Ændringsforslag end det under Nr. 7 anførte, sigtende til at tydeliggøre Bestemmelsens Rækkevidde. Hvad derimod angaar Fiskeindretninger, der have bestaaet, før Fiskeriloven af 1888 den 1ste Januar 1889 traadte i Kraft, og som spærre hele Vandløbet, bør man vistnok ikke paahyde deres Omdannelse saaledes, at der paa lignende Maade uafbrudt bliver fri Passage for Fisken i en vis Del af Vandløbet, for saa vidt det er faste Fiskeindretninger, der er Tale om, men indskrænke sig til at paahyde deres Oplukning til visse Tider, saaledes som det ogsaa foreslaas i § 2, andet Stykke. Men efter Flertallets Formening er Begyndelsen af dette Stykke mindre klart affattet og tilmed for vidtgaaende, naar det der bestemmes, at de, der ved Lovens Straftræden allerede have erhvervet en Ret til i Vandløb at anbringe Indretninger til Fiskefangst (Gitterværker, Halegaarde, Halefister, Laksogaarde, Ørredtæner, Kuser, Sætte- eller Nedgarn m. m.), der ikke lade et saadant Rum, som ommeldes i første Stykke, aabent for Fiskens Gang op og ned, skulle slippe med en Oplukningsforpligtelse af større eller mindre Omfang. De